

természetes, hogy az egyre erősödő önkényuralom nem nézte jó szemmel, hogy ezek a forró fejű „más nemzetiségűek” pontosan Kolozsváron, ebben az évezredes kulturális központban ápolják a hagyományos népzenejüket és néptáncaikat. Így került sor végül, az addig is szinte bűvópataként működő táncház 1985-ös felszámolására, akkori otthonuk, a Vasas-klub festése ürügén.

A kerekasztal-beszélgetésen felszólalók felemlegették azon egyéniségek neveit, akik meghatározó szerepet játszottak a táncház elindításában, mint például a közösségért fáradhatatlanul munkálkodó Köncei Ádám, aki a táncház mozgalom egyik szülőatyja, Kallós Zoltán, aki saját felvételeit bocsátotta a táncházasok rendelkezésére, irányította őket, Kovács Ildikó, a bábszínház főrendezője, a Zakariás-testvérek, akik tanították a táncokat, vagy Demény Piroska, aki sok táncházas fiatal tanára volt, és akivel együtt jártak gyűjteni. A bábszínház próbaterméből a monostori kultúrház termébe, majd a Vasas Klubba, sőt a tagok által közösen bérelt lakásba költöző táncház sokak számára meghatározó élmény volt, igazi közösségi életet, amolyan nagycsalád-jelleget nyújtott. Talán ezért él minden akkori és későbbi „családtag” szívében dédelgetett emlékként, hiszen egy olyan korban biztosított lelki megújulást, amikor egyre erősebbé vált az elnyomó hatalom. A szombati megemlékezés délután hat óraker népzene koncerttel folytatódott, amelyen felléptek az „ünnepelt” zenekarok, a Bodzafa, az Ördögszekér, a Regősök, a Tarisznyás, az Üsztürü, valamint a házigazda Zurboló Táncgyűttes zenekara. A rendkívül hangulatos koncert után, amelyet zsúfolt ház hallgatta a régi sztár-zenekarokat, énekkel és táncokkal színesítve, az ünnepi évfordulás-nap természetesen táncházzal zárult, kalotaszegi és mezőségi adatközlő zenekarok részvételével. Az eltelt 25 év története pedig részletesebben kibontakozik a *Művelődés* folyóirat februári számában, amely teljes egészében a kolozsvári táncház születésnapjához kötődik.

Köllő Katalin

(Szabadság, 2002/39. 1., 6. – 2002. február 18., hétfő)

Ideológiák nélkül.

A kolozsvári táncház 25. évét ünnepelték

Fotókiállítással, illetve a *Művelődés* című folyóirat tematikus számának bemutatásával nyílt meg szombaton délelőtt a Tranzit Házban a 25 éves kolozsvári táncház megünneplésére szervezett rendezvény. A megnyitót követően a jelenlévők kalotaszegi, mezőségi, szilágysági, Küküllő menti, felsíki dallamokat hallhattak az ünnepelt zenekarok előadásában.

Huszonöt évvel ezelőtt, 1977 februárjában tartották az első táncházat a Kolozsvári Bábszínház próbatermében. A résztvevőket Köncei Csongor, a rendezvény főszerve-

zője (a Zurboló Táncegyüttes vezetője) üdvözölte a születésnap rendezvény megnyitóján. A *Művelődés* folyóirat évfordulóval kapcsolatos februári számának bemutatóján a népi hagyományokat városi környezetben újjátermelő mozgalom közösség-szervező és -nevelő hatására, identitás-megőrző szerepére hívta fel a figyelmet Szabó Zsolt, a *Művelődés* főszerkesztője. Kifejtette, a tény, hogy az erdélyi táncház négy évvel a budapesti kezdés után indult, azzal magyarázható, hogy Erdélyben eléggé élénken élnek még a hagyományok, a polgári kultúra nem szakadt el a népi kultúrától. Ahhoz azonban idő kellett, hogy a fiatalok igénye megfogalmazódjon. Szabó Zsolt elmondta, egyfajta emlékszámot szenteltek a negyedévszázados táncházmozgalomnak, amelyre a 1977–1980-as évekből is „összegereblyéltek” írásokat, valamint népzene-, néptánc-kutatók, oktatók, zenészek emlékezeit. A megnyitót követően kerekasztal-beszélgetés tartottak a mindenkorai táncházások részvételével. Ezen elhangzott: tudatosan törekedtek arra, hogy a táncház mozgalom legyen, de nem lokális, elitista, önmagába zárkózó mozgalom, hanem olyan, amelynek átütő ereje abban áll, hogy mindenféle ideológiák nélkül a mindennapi élethez kapcsolódik. A szombat esti népzene-koncerten, a Bodzafa, Ördögszekér, Regösök, Tarisznyás, Üsztürü és a házigazda Zurboló Táncegyüttes zenekarának előadásában kalotaszegi, mezőszéki, szilágysági, Küküllő menti, felcsúki dallamokat, énekeket hallhatott a népes közönség. A gálaműsor után Fodor Netti Sándor és zenekara, a bogártelki Czilika Gyula, Maneszes Márton Magyar-szovátról és a magyarpalatkai Codoba zenekar szolgáltatta a talpalávalót.

Bod Ágnes

(Krónika, 2002. február 18.)

A Regösök zenekar – Kostyák Attila, Zakariás Erzsébet, Kostyák Alpár és Tóth István – Tranzit Ház, 2007. február 17.